

Kalsın

— Adem oban · 11 Ekim 2016

KALSIN

Yak ne varsa geçmişin, kalmasın hatırası.
Ne bir resim ne mektup, ne de bir yazı kalsın.
Say ki yaşadıkların, hep gençlik macerası.
Yalnızca yanağında, busemin izi kalsın.

Bir kez olsun dönüpte, sakın bakma ardına.
Geçen onca senenin, mirasını sırtına.
Yükle de git aldırma, dönme sevda yurduna.
Kaybettiğın bu aşktan, geride közü kalsın.

Laf dinlemez yüreğim, bağırsa avaz avaz.
Duyma sakın sesini, insafın varsa biraz.
Öyle ört ki üstünü, görünmesin bu enkaz.
Yel estike üstünde, savrulan tozu kalsın.

Yarınsız ve ümitsiz, bıraktığın abide.
Kime sorsan sevdayı, yaşayanı geride.
Mecnun, Ferhat ve Kerem, bil ki benim biri de.
Sevdamın dilden dile, dolanan sözü kalsın.

Bir varmış bir yokmuşla, başlayıp anlatsınlar.
Mecnun'un feryadını, Leyla'ya dinletsinler.
Her aşk denildiğinde, kulağın ınlatsınlar.
Adım anıldığında, içinde sızı kalsın.

Bir haberci kapını, zamansız çaldığında.
Böylesi bir sevdadan, hayaller kaldığında.
Dilenci'nin ruhunu, Azrail aldığıında.
Ağla sil göz yaşını, bir mendil bezi kalsın.
Ardımdan okuduğın, duanın cüzü kalsın.

Adem oban Dilenci